

VERSLAG TIME OUT ROTTERDAM.

Samen met Marian van Kleinwee, coördinator vrijwillig(st)ers en enkele leden van de kerngroep van de R.K. Parochie De Emmaüsgangers te Rotterdam, hebben we op 5 februari 2010 de "Time-out" dag doorgesproken. De verwachtingen over en weer werden zo helder. Daarna konden we de dag verder gaan voorbereiden.

Op zaterdag 13 februari vindt voor ruim tachtig vrijwilligers de "Time-out" bijeenkomst plaats.

Er wordt gestart met koffie en thee. Voor iedereen is er een badge. Daarna wordt er door de kerngroep geopend met een tekst, een lied (Wek uw kracht) en de Paaskaars wordt aangestoken. De details ontbreken niet: verzorgde bloemen en een beeldje van Emmaüsgangers.

Met behulp van een PowerPoint brengen we het verhaal van de Emmaüsgangers opnieuw tot leven. Daarna worden de mensen uitgenodigd om in groepjes te gaan werken aan een drietal opdrachten.

- Ervaringen delen aan de hand van het Emmaüsverhaal en afbeeldingen.
- In gesprek rond het thema "gastvrijheid", aan de hand van een vragenlijst.
- In gesprek rond één concreet thema, aan de hand van een vragenlijst.

De opmerkingen worden opgeschreven en opgehangen op een grote "weg" aan de muur. Zo kan iedereen ook lezen wat de andere groepen hebben besproken.

Het is dan inmiddels tijd om te eten. Het ochtendgedeelte wordt afgesloten met het samen zingen van het 'Onze Vader, maak alles nieuw' in het Nederlands en het Antiliaans.

Iedereen mag vervolgens 3 groene stickers plakken bij belangrijke opmerkingen en wie wil kan nog reacties op de weg opplakken.

Daarna lopen we de verschillende reacties gezamenlijk langs en zo ontstaat een beeld van de opbrengst van de dag. Er is veel gezegd en genoteerd waar de parochie mee verder kan en wil.

Els Dubois.

Merk je het niet.

Soms voelen wij ons Emmaüsgangers, blind gestaard op het droevig heden, blind van tranen over een tevergeefs verleden. Wij hebben nog wat oude verhalen, altijd dezelfde, die ons niet meer kunnen boeien, versteende rituelen die niet meer ons verlangen kunnen verwoorden.

Wie komt er door onze gesloten deuren, is er iemand die met ons mee wil lopen en ons een nieuw verhaal wil vertellen, een nieuw vergezicht openen?

Dat nieuwe verhaal is in mijn ogen te lezen als je met me mee wilt lopen. Dat wat je te delen hebt, deel het met mij en je zult herleven.

Open je handen maar en je vindt vanzelf een andere open hand.

Wees gastvrij en de deuren gaan vanzelf open. Merk je het niet, ik loop al een hele tijd met je mee, wanneer gaan je ogen open?

"Wat is de naam van het verlangen?", vraagt ze de wijze.

Na een lange zoektocht antwoordt hij haar:

"Het verlangen is dat wat je roept.

Je kunt het alleen zelf een naam geven.

Soms is er ineens een vonk die je verwonderd stil doet staan en tegelijk maakt dat je op weg gaat.

Eén ding kan ik je wel zeggen; de naam van het verlangen volgen betekent: thuiskomen."

(uit: 'vonken van verlangen'. Wibe Veenbaas en Joke Goudswaard)

Daarna is er thee en wie wil kan een bijdrage leveren in de voorbereiding van een korte viering: een lied, een tekst een gebed. De dag wordt afgesloten met een korte viering. Alle aanwezigen krijgen een kaart met daarop de tekst van Els Dubois.

Marita Fennema en Ineke Bolsius

Reactie vanuit Rotterdam:

We hebben met elkaar een heel waardevolle dag meegemaakt. Als kerngroep hebben we veel ontvangen waaraan we verder kunnen werken. Voor veel mensen was het een dag van ontmoeting, waarin de gezamenlijkheid van gemeenschap ervaren werd. De hoop werd uitgesproken dat momenten als deze vaker zullen voorkomen.

